

דוני וטרודי ואן היידן (במרכז)
II אחר II

סיפור

אהבה

בהמשכים

לפני כשלוש שנים ביקרה בארץ צעירות הולנדית, שהיא אירה מאחוריה הרבה כאבילב ובעיות. דוני זו ניהלה לה רומן אהבים סוער עם קיבוצניק נשוי ואב לילד. לא משנה איזה קיבוץ, ולא משנה שמו של האיש, אבל אחרי מריבות עם כל בני המשק ועם האשה החוקית, עזבה דוני את הארץ.

עכשיו, אחרי שלוש שנים, הגיעה אחותה הבכירה, שהיא הסולנית של להקת שמפניה. רק באה זו ארצה, ומייד ביקשה שיקחו אותה לאותו הקיבוץ, כי היא רוצה להעביר לאיש דרתי שתשלום חמה פלוס נשיקה.

באה, ראתה, התאהבה ונכוותה. ושם, רבותי, במרכזה של הארץ, מתנהל לו ברנעים אלה רומן עוצרי-נשימה. אומנם, נכון שלטרודי ואן היידן יש בן בן חמש, שבו היא מטפלת בנא-מנות, אבל זה לא מפריע לה לנהל רומן עם בן הקיבוץ הנ"ל. מה לעשות, נראה שלבנות ואן היידן יש קיבעון לכל הקשור בקיר-בוצניק המסויים הזה. נקווה רק שהפעם הכל יעבור שם בשקט, כי צרות מהמישפחה הזאת כבר היו לפני שלוש שנים, וזה בתחלת מספיק לקיבוץ אחד, שלא לדבר על גבר אחד.

הזמרת עירית בוקא, נתנה ערב אחד לחברה יורם, טכנאי-הקול מאולפני טרוו, ושלחה אותו לסרט בגפו. ואילו היא, לא בגפה, החליטה להקדיש את ה"אפטר" הזה לריקודים עד כלות הכוחות. אמרה - ועשתה.

היא וחברתה הטובה טושי ניראו בי מועדון-לילה כשהן יוצאות במחול, ולא נחו אף לרגע. רק אחרי שהתפרקה מעיי-פות והחליטה לנח, הסבירה עירית שהחבר שלה אינו אהב לרקוד, ושהיא נאלצה ל-התנזר מהבילוי החביב עליה במשך שנה וחצי, כעת באה לשבור סוף-סוף את רעבו-נה.

קהל-מעריצים גדול נראה מקיף את השתיים, שנחגלו בכדרניות-לעניין. מסמר הערב, יעני.

בגוב

האריות

למה חושבים שפורים לא יכול לבוא בי אוגוסט? למה אי-אפשר להגוג מתי ש-מתחשק ואיך שמתחשק? את השאלה הזאת כנראה שאלה את עצמה הצעירה אורה סטוקליצקי, ענתה לעצמה, ונר-אה שהגיעה למסקנה שבעצם אין שום סיבה.

קמה, והכינה מסיבה מהסרטים. וכיוון שסיבה ריך, היא גילתה שיש. הרי בחודש אוגוסט היא נולדה, וכיוון שהיא בת מזל אריה, החליטה לערוך מסיבת אריות. ולא סתם, אלא כזאת עם גלימות וכתרים. הבחורה נכנסה להוצאות, ישבה שבועות והכינה כתרים מזהב לשים על ראשי החוגגים. היא הזמינה רק בני מזל אריה, הכינה להם גלימות הכתרה מבד מבריק, הכינה משקאות ומאכלים, וחייכה ליום הגדול. אלא שהיו כאלה שהחליטו ישגם הם רוי צים ליהנות ולבלות במסיבה הכינה כי עיר, וזה שהם לא הזמנו ולא היו כלל לים בכני האריות לא הפריע להם כהוא זה. מה שקרה היה שהגיעו לביתה של אורה מיליוני חוגגים, והיא פשוט לא יד-עה על מי לשים כתר, ומי באמת מבני האריות הוא. עד שעלה לה העניין על העצבים, והיא התחילה פשוט לסלק אנ-שים בלי חשבון.

אבל אחרי כל המהומה נשאר ה טובים והמוזמים באמת, ואז התחילו ממש ליהר-נות. היתה שם, למשל, מלכת-היופי ל-שעבר לימור שירי, שהגיעה לבושה כולה בזהב נוצץ ודרשה בכל תוקף כתר-זהב על הראש. אבל אורה היא פנאטית אמיתית, וכשנודע לה שלימור איננה בת המזל הנכון, סיבה להעניק לה כתר, היו

החיים המתוקים בברלין

לא להבין מה יש לנו לחפש במדינה שלנו. הרי שם, בחוץ, כל האקשן ושם עושים חיים משוגעים. היפהפיה שאיתו בתמונה היא חברתו הצרפתייה קלודט, שמופיעה איתו במועדון-הלילה. ונכון שהיא רצתה לבוא איתו ארצה, אבל היו לו כמה דבר-רים לסגור כאן והיא לא היתה בעניין.

חיכיתי בסבלנות עד שחזר ארצה, ומייד צדתי לי אותו לחצי-שעה על כוס קפה בדיונגוף, פשוט לשמוע מה קרה שהולך לו כזה מין קלף משוגע. זהנה חדשות. סוף-סוף קרה לו הדבר שלו חיכה כל-כך הרבה שנים. סוף-סוף יצא מקליפתו, וגילו אותו, והוא עוזב אותי

ממבינים ומבינות בעניין שמעתי, שבי-אחרונה נטל לו איתן מסורי את המדליה בכל הקשור ביחסים בינ-לבינה בתל-אביב כיום. אבל משום-מה לא שמעתי עליו איזה חודש, וכששאלתי לאן נעלמו עיבותיה, התברר לי שהוא עזב אותנו לטובת אירוי פה, שם הוא חתם חוזה-הקלטות לתקליט ארינגגן עם חברת תקליטים מגרמניה, והוא מופיע בברלין במועדון-לילה.

איתן מסורי וקלודט
לא התפוט

לא, אין פחד. הוא חוזר אליה, ועוזב את הילדות האומללות המאהבות בו בארץ. וזה שהוא לא רצה להתפשט בחוף-נודים-טים בגרמניה, היה רק בגלל שפחד שיראו שהוא יהודי.

נו אחת ולתמיד. כי מפה, הוא טוען, לא תבוא לו הישועה. הוא אומנם בא, אבל רק כדי לסגור כמה דברים. ושוב הוא חוזר לארצות שבהן ה-אפשרויות, ובכלל, לשמוע אותו מדבר, זה

גם יורם קניוק, דויד אכידן, יגאל גדאי, יעקב קימחי, הקרקטוריסט איתן גרין ועוד ועוד. רק מהכי טובים. כך נמשכה מסיבת האריות עד אור-הבוקר, רק שלא תגידו שאי-אפשר לחוג פורים באוגוסט. מי שיש לו די דימיון, יכול גם יכול.

דקאמרון

חלק ב'

אם יש לכם זיכרון טוב, בוודאי תזכרו את "דקאמרון (חלק א') מלפני שבועיים. מאז, נפלו הרבה-הרבה חידושים והמצאות. אותה ציירת אנונימית שבה עסק הכתוב עזבה את בעלה, ילדיה וביתה, ועברה לחיות עם הצייר המבוגר שגם הוא, כנ"ל, עזב את משפחתו לטובתה.

וגיהיונים הטרי מאכלס כעת בית קטן שכור בעיר-החד, לשם הם ברחו מהחמון הסוער שנכנס להם לחיים וחילבל בעולם האהבה שלהם. לא יעברו ימים רבים, ואוכל סוף-סוף למסור לכם את שמותיהם של צמד הנועים. כי לא רבים כמוהם, זה ברור. אומץ לא קונים במכולת. זהו מיצרן נדיר ושניהם, ברוך השם, התברכו בכמות ניכרת ממנו.